ja kummardas. Agga se ette tulnud waim hakkas tedda warsi nomima, et ta temmale tülli teinud ja saatnud tedda üllestullema. Saul ütles wärristes ja palludes: Mul olli wägga kitsas kä, sest Wilistid soddiwad mo wasto ja Jummal on minnust ärralahkund ja ei wasta mulle ennam ei prohwetide egga unnenäggude läbbi, sepärrast ollen ma sind hüüdnud, et sa mul pead teäda andma, mis ma pean teggema. Agga Samuel ütles: Ja mikspärrast küssid sa minnult, kui Jehowa sust on ärralahkund ja on so waenlane? Eks ta sest jo woind märki sada, et so ots kätte tulnud? Ommeti et sa mo käest küssid, tahhan ma sulle öölda, mis sünnib. Jehowa wottab nenda tehha, kui ta minno läbbi räkinud. Ta kissub kuñingriki so käest ärra, ja annab sedda so liggimessele Tawetile. Sest et sinna ep olle mitte kuulnud.

nud Jehowa sanna, ja polle mitte tullist wihha möda teinud Amaleki wasto, sepärrast on Jehowa se samma asja sulle teinud selsinnatsel päwal. Ja Jehowa tahhab Israelit ka soga Wilistide kätte anda, ja homme pead sinna ja so poiad mo jures ollema: ja peälegi annab Jehowa Israeli leri Wilistide kätte.

Sai Saul sedda kuulnud, siis langes ta, ni pitk kui ta olli, Ma peäle ja kartis wägga Samueli sannade pärrast; ka rammo ep olnud mitte temma sees, sest ta es olle leiba sönud keige se päwa ja keige se ö. Kui nüüd se naene ta jure tulli ja näggi et ta suurt hirmo tundis, pallus temma tedda, et ta ennese kinnitusseks pallokest leiba piddi wötma ja söma; agga temma ei tahtnud mitte. Siis käisid temma sullased ja ka se naene temma peäle, et ta wöttis nende sanna kuul-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1749, lk. 16